

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 listopada 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego M. R. (1) kwoty 32 485,97 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 121,81 złotych za okres od dnia 06 września 2015 roku do dnia zapłaty, 999,02 złotych za okres od dnia 06 września 2015 roku do dnia zapłaty, 34,39 złotych za okres od dnia 12 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, 1 285,07 złotych za okres od dnia 12 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, 34,39 złotych za okres od dnia 10 maja 2015 roku do dnia zapłaty, 1 587,95 złotych za okres od dnia 10 maja 2015 roku do dnia zapłaty, 2 041,66 złotych za okres od dnia 07 marca 2015 roku do dnia zapłaty, 1 776,50 złotych za okres od dnia 06 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, 1 756,39 złotych za okres od dnia 11 listopada 2014 roku do dnia zapłaty, 1 448,12 złotych za okres od dnia 17 września 2014 roku do dnia zapłaty, 1 548,03 złotych za okres od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, 5 115,20 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, 5 038,09 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, 4 836,66 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, 4 700,24 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, 162,45 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w uzasadnieniu wskazując, iż strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej, na podstawie której powód dostarczał pozwanemu M. R. (1) energię elektryczną do wskazanego w umowie obiektu, jednakże pozwany za tę energię elektryczną nie uiścił mu należności.

Nakazem zapłaty z dnia 09 grudnia 2015 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2265520/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany M. R. (1) wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia, w którym domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia, zarzut utraty lub zużycia bezpodstawnego wzbogacenia, zarzut uznania reklamacji przez powoda na podstawie § 9 pkt 4 ogólnych warunków umów kompleksowych (art. 6c ust. 2 ustawy Prawo energetyczne), a także zarzut częściowego spełnienia świadczenia.

W uzasadnieniu pozwany M. R. (1) wskazał, że w związku z wystawieniem w dniu 10 marca 2014 roku przez powoda (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. faktury VAT numer (...) opiewającej na kwotę 33 071,09 złotych złożył reklamację, która nie została przez powoda rozpatrzona w ustawowym terminie, stąd też uznać należało, że została ona przez niego uwzględniona. Pozwany nadto oświadczył, iż nie uznaje należności wynikających z faktur korygujących i wskazał także na zużycie korzyści na podstawie art. 409 k.c. oraz przedawnienie roszczeń wynikających z faktur korygujących o numerach (...), (...) i (...), które dotyczyły faktur, których termin płatności minął najpóźniej w październiku 2012 roku, wskazując, że wobec tego i należności wynikające z tych faktur korygujących uległy przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 października 2010 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. a M. R. (1) doszło do zawarcia umowy kompleksowej numer (...), której przedmiotem była sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w G. przy ulicy (...).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

niesporne, a nadto: umowa kompleksowa – k. 47 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 12 października 2010 roku do dnia 30 sierpnia 2011 roku fakturę korygującą VAT o numerze (...)/1F na kwotę 7 523,28 złotych, z terminem płatności do dnia 23 czerwca 2014 roku – korygującą fakturę VAT o numerze (...).

W niniejszym procesie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. z tytułu powyższej faktury korygującej VAT domaga się kwoty 162,45 złotych.

faktura korygująca VAT numer (...)/1F – k. 44-45, 87-88 akt, faktura VAT numer (...) – k. 97 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 30 sierpnia 2011 roku do dnia 27 lutego 2012 roku fakturę korygującą VAT o numerze (...)/1F na kwotę 4 700,24 złotych, z terminem płatności do dnia 23 czerwca 2014 roku – korygującą fakturę VAT o numerze (...).

faktura korygująca VAT numer (...)/1F – k. 35-36, 95-96 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 27 lutego 2012 roku do dnia 24 sierpnia 2012 roku fakturę korygującą VAT o numerze (...)/1F na kwotę 4 836,66 złotych, z terminem płatności do dnia 23 czerwca 2014 roku – korygującą fakturę VAT o numerze (...).

M. R. (1) w dniu 30 stycznia 2014 roku uiszczył na poczet zapłaty za zużytą w powyższym okresie energię elektryczną kwotę 714,57 złotych.

faktura korygująca VAT numer (...)/1F – k. 31, 91-92 akt, faktura VAT numer (...) – k. 100 akt, potwierdzenie przelewu – k. 124 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 24 sierpnia 2012 roku do dnia 25 lutego 2013 roku fakturę korygującą VAT o numerze (...)/1F na kwotę 5 038,09 złotych, z terminem płatności do dnia 23 czerwca 2014 roku – korygującą fakturę VAT o numerze (...).

faktura korygująca VAT numer (...)/1F – k. 37-38, 93-94 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 25 lutego 2013 roku do dnia 26 sierpnia 2013 roku fakturę korygującą VAT o numerze (...)/1F na kwotę 5 115,20 złotych, z terminem płatności do dnia 23 czerwca 2014 roku – korygującą fakturę VAT o numerze (...).

faktura korygująca VAT numer (...)/1F – k. 40-41, 95-96 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 1 548,03 złotych, z terminem płatności do dnia 14 lipca 2014 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 05 września 2014 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 34 akt, potwierdzenie przelewu – k. 125 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 16 czerwca 2014 roku do dnia 01 sierpnia 2014 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 1 448,12 złotych, z terminem płatności do dnia 16 września 2014 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 05 września 2014 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 29 akt, potwierdzenie przelewu – k. 125 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 01 sierpnia 2014 roku do dnia 06 października 2014 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 1 756,39 złotych, z terminem płatności do dnia 10 listopada 2014 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 25 listopada 2014 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 43 akt, potwierdzenie przelewu – k. 126 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 06 października 2014 roku do dnia 08 grudnia 2014 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 1 776,50 złotych, z terminem płatności do dnia 05 stycznia 2015 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 31 grudnia 2014 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 39 akt, potwierdzenie przelewu – k. 127 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 08 grudnia 2014 roku do dnia 17 lutego 2015 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 2 041,66 złotych, z terminem płatności do dnia 06 marca 2015 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 09 marca 2015 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 46 akt, potwierdzenie przelewu – k. 128 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 17 lutego 2015 roku do dnia 20 kwietnia 2015 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 1 587,95 złotych, z terminem płatności do dnia 09 maja 2015 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 24 kwietnia 2015 roku.

Na fakturze tej naliczono także koszty wystawienia wezwania do zapłaty w kwocie 34,39 złotych. Kwota ta nie została uiszczona przez M. R. (1)

faktura VAT numer (...) – k. 42 akt, potwierdzenie przelewu – k. 129 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 20 kwietnia 2015 roku do dnia 19 czerwca 2015 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 1 285,07 złotych, z terminem płatności do dnia 11 lipca 2015 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 02 lipca 2015 roku.

Na fakturze tej naliczono także koszty wystawienia wezwania do zapłaty w kwocie 34,39 złotych. Kwota ta nie została uiszczona przez M. R. (1).

faktura VAT numer (...) – k. 33 akt, potwierdzenie przelewu – k. 130 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 19 czerwca 2015 roku do dnia 30 lipca 2015 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 999,02 złotych, z terminem płatności do dnia 05 września 2015 roku.

Kwota ta została uiszczona przez M. R. (1) w dniu 24 sierpnia 2015 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 30 akt, potwierdzenie przelewu – k. 131 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła notę odsetkową numer (...) w kwocie 121,81 złotych tytułem odsetek za nieterminowe opłacenie faktury numer (...) z dnia 23 czerwca 2014 roku na kwotę 7 523,28 złotych, z terminem płatności do dnia 05 września 2015 roku.

nota odsetkowa – k. 218 akt

Pismem z dnia 15 września 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wezwała M. R. (1) do uiszczenia należności wynikających z faktur VAT o numerach: (...), wskazując, iż brak zapłaty spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 48-49 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym obiekcie w okresie od dnia 26 sierpnia 2013 roku do dnia 18 lutego 2014 roku fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 33 071,09 złotych, z terminem płatności do dnia 31 marca 2014 roku, skorygowaną następnie do kwoty 28 552,84 złotych fakturą VAT o numerze (...).

W związku z otrzymaniem powyższej faktury VAT, M. R. (1) pismem z dnia 12 marca 2014 roku złożył reklamację.

Po ponagleniu (w drodze korespondencji mailowej z dnia 25 marca 2014 roku poprzez elektroniczne biuro obsługi klienta) (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. pismem z dnia 26 marca 2014 roku poinformowała M. R. (1), iż trwa badanie zasadności powyższej reklamacji dotyczącej wymiany licznika i aktualizacji odczytu zużycia energii elektrycznej.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. pismem z dnia 02 czerwca 2014 roku oraz z dnia 04 czerwca 2014 roku poinformowała M. R. (1), iż nie stwierdzono nieprawidłowości we wskazaniach zdemontowanego układu pomiarowego, wobec czego brak jest podstaw do uznania złożonej reklamacji, zaś na podstawie danych z odczytów kontrolnych ustalono, iż przyczyną naliczenia dużej ilości zużytej energii elektrycznej oraz kwoty na zakwestionowanej fakturze były błędne i zaniżone odczyty licznika w poprzednich okresach rozliczeniowych, spowodowane m. in. utrudnionym dostępem do liczydła układu pomiarowego (słaba widoczność liczydła licznika uniemożliwiająca prawidłowe odczytanie jego wskazań i dokonanie rozliczenia, co możliwe było dopiero po wymianie licznika).

Nadto, pismem z dnia 05 sierpnia 2014 roku, w odpowiedzi na pismo M. R. (1) w przedmiocie dokładnego wyliczenia kosztów zużycia energii elektrycznej w okresie za dwa ostatnie lata (względnie od początku obowiązywania umowy), (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wskazała, iż dokument obsługi technicznej (OT) z założenia układu pomiarowego w dniu 12 października 2010 roku ze stanem początkowym 2 kWh potwierdza zgodność rozliczenia pobranej energii elektrycznej z zapisami w ich systemie billingowym, a także prawidłowe wskazania układu pomiarowego w dniu jego demontażu tj. w dniu 22 października 2013 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 62 akt, reklamacja wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem odbioru – k. 73-77 akt, wydruk korespondencji e-mail – k. 78 akt, pismo – k. 79 akt, pismo – k. 84 akt, pismo – k. 85 akt, faktura VAT numer (...) – k. 86 akt, pismo wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 105-109 akt, pismo wraz z analizą zużycia na koncie rozrachunkowym numer 322.833.025 – k. 110-111 akt.

Pismem z dnia 29 grudnia 2014 roku M. R. (2) oświadczył, iż nie uznaje długu wynikającego z faktur VAT o numerach (...), wskazując, iż nie mogą go obciążać negatywne konsekwencje niemożności dokonania prawidłowego odczytu, nadto podnosząc zużycie korzyści (art. 409 k.c.) oraz uwzględnienie jego reklamacji dotyczącej faktury VAT o numerze (...) z powodu przekroczenia terminu do jej rozpatrzenia.

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 06 lutego 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. oświadczyła, iż brak jest podstaw do skorygowania wystawionych faktur i uwzględnienia reklamacji.

pismo wraz z dowodem nadania i doręczenia – k. 112-145 akt, pismo – k. 116, 117-118 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej

wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagając się od pozwanego M. R. (1) kwoty 32 485,97 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych wskazanych w pozwie kwot, swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umowy kompleksowej. Podstawę prawną żądania powoda stanowił zatem art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (test jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1059 ze zmianami) dotyczący umowy kompleksowej, na podstawie której odbywa się dostarczanie energii elektrycznej i która to umowa jest umową zawierającą zarówno postanowienia umowy sprzedaży, jak i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii, przy czym zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży energii, praw oraz wody stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

Poza sporem pozostawało, że strony łączyła umowa o dostarczanie energii elektrycznej i energia ta była dostarczana do obiektu położonego w G. przy ulicy (...), przy czym w niniejszym procesie pozwany nie podnosił zarzutu nieprawidłowego naliczenia przez powoda wysokości pobranej przez niego energii elektrycznej, której zużycie ustalane było na podstawie odczytów stanu licznika i nie kwestionował także w toku procesu prawidłowości wskazań układu pomiarowego.

Pozwany M. R. (1) toku procesu powoływał się bowiem na zarzut przedawnienia w odniesieniu do roszczeń wynikających z faktur korygujących VAT o numerach (...)/1F, (...)/1F i (...)/1F (które dotyczyły faktur VAT, których termin płatności minął najpóźniej w październiku 2012 roku, wskazując, że wobec tego i należności wynikające z tych faktur korygujących uległy przedawnieniu), zarzut utraty lub zużycia bezpodstawnego wzbogacenia oraz zarzut uznania reklamacji przez powoda na podstawie § 9 pkt 4 ogólnych warunków umów kompleksowych (art. 6c ust. 2 ustawy Prawo energetyczne) podnosząc, że po otrzymaniu faktury VAT numer (...) opiewającej na kwotę 33 071,09 złotych złożył reklamację, która nie została przez powoda rozpatrzona w ustawowym terminie, stad też uznać należało, że została ona przez niego uwzględniona, a także zarzut częściowego spełnienia świadczenia wskazując, że uiszczył on należność w kwocie: 992,02 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 1 285,07 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 1 587,95 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 2 041,66 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 1 776,50 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 1 756,39 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 1 448,12 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 1 548,03 złotych na poczet faktury VAT numer (...), a także kwoty 714,57 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 372,54 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 647,37 złotych na poczet faktury VAT numer (...) oraz kwotę 610,20 złotych na poczet faktury VAT numer (...).

W związku z tym, że spośród powyższych zarzutów, zarzut przedawnienia roszczenia jest zarzutem najdalej idącym prowadzącym w razie jego uwzględnienia do oddalenia powództwa w części dotkniętej przedawnieniem, Sąd rozpoznał go w pierwszej kolejności, uznając jednakże, że nie jest on zasadny.

Zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży m. in. energii stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.). Stosownie zaś do treści art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy (...) przedawniają się z upływem lat dwóch.

Stosownie zaś do treści art. 120 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z upływem której wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia. A zatem skoro w niniejszej sprawie należność wynikająca z faktur korygujących VAT za dostarczoną przez powoda energię elektryczną (wynikającą z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w tym zakresie), miała zostać uiszczona przez pozwanego do dnia 23 czerwca 2014 roku, to dwuletni termin przedawnienia tego roszczenia upłynąłby dopiero z dniem 23 czerwca 2016 roku. Mając zaś na uwadze fakt, iż pozw

w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 25 listopada 2015 roku, nastąpiło to jeszcze przed upływem terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu.

Jednocześnie wskazać należy, iż początek biegu terminu przedawnienia nie może być w przedmiotowym przypadku utożsamiany z terminem płatności pierwotnej faktury VAT, tj. z terminem płatności faktury sprzed momentu jej skorygowania. W tym momencie – w odniesieniu do należności stanowiącej różnicę pomiędzy należnością w pierwotnej wysokości a należnością w skorygowanej wysokości, roszczenie nie było jeszcze wymagalne, brak bowiem było wezwania dłużnika do jego spełnienia (w zakresie należności stanowiącej różnicę pomiędzy należnością w pierwotnej wysokości a należnością w skorygowanej wysokości).

Odnosząc się do kolejnego zarzutu pozwanego M. R. (1) – utraty lub zużycia bezpodstawnego wzbogacenia, to wskazać należy, iż jest on także niezasadny.

Odpowiedzialność z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia ma charakter subsydiarny i znajduje zastosowanie tylko wtedy, gdy brak jest innych podstaw odpowiedzialności. Nie może być mowy o bezpodstawnym wzbogaceniu i ewentualnym jego zużyciu lub utracie, gdy owo bezpodstawne wzbogacenie (w niniejszej sprawie pobrana energia elektryczna) znajduje oparcie w ważnej czynności prawnej lub przepisach prawa. Nie ulegało zaś wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie strony łączyła umowa kompleksowa numer (...), na podstawie której powód sprzedawał i dostarczał energię elektryczną do obiektu zlokalizowanego w G. przy ulicy (...), zaś zobowiązanie pozwanego M. R. (1) polegało na uiszczeniu należności za tę energię. Podstawę odpowiedzialności pozwanego upatrywać należy więc w niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu zobowiązania z powyższej umowy. Nadto, na marginesie wskazać należy tylko, iż obowiązek wydania korzyści lub zwrotu jej wartości nie wygasa, gdy jest się nadal wzbogaconym, zaś niewątpliwie zaoszczędzenie wydatku (zapłaty za energię) należałoby, gdyby ta podstawa odpowiedzialności miała mieć zastosowanie (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie ze względów przytoczonych powyżej), zakwalifikować jako istniejące wzbogacenie.

Pozwany M. R. (1) podniósł także zarzut uznania reklamacji przez powoda na podstawie § 9 pkt 4 ogólnych warunków umów kompleksowych (art. 6c ust. 2 ustawy Prawo energetyczne) wskazując, że po otrzymaniu faktury VAT numer (...) opiewającej na kwotę 33 071,09 złotych złożył reklamację, która nie została przez powoda rozpatrzona w ustawowym terminie, stąd też uznać należało, że została ona przez niego uwzględniona.

Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę doszedł do przekonania, że pozwany M. R. (1) dokonał błędnej wykładni treści przepisów art. 6c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (test jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1059 ze zmianami), zaś prawidłowa wykładnia tych przepisów nie pozwala na uznanie, że reklamacja pozwanego została uznana przez powoda (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G..

Zgodnie z art. 6b ust. 2 ustawy Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe, lub energię co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Zgodnie zaś z treścią art. 6b ust. 3 powyższej ustawy – przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę energii elektrycznej w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

Przepis art. 6c ustawy Prawo energetyczne będąc niewątpliwie jednym z istotnych postanowień ustawy w zakresie szczególnych praw konsumentów stanowi, że w przypadku, gdy odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym złoży do przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 6b ust. 3 reklamację dotyczącą dostarczania paliw gazowych lub energii, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 6b ust. 3, dostarczania paliw gazowych lub energii nie wstrzymuje się do czasu rozpatrzenia reklamacji, zaś przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane rozpatrzyć reklamację w terminie 14 dni

od dnia jej złożenia, zaś jeżeli reklamacja nie została rozpatrzona w tym terminie, uważa się, że została uwzględniona (ust. 2).

W ocenie Sądu w przypadku złożenia reklamacji i braku odpowiedzi na reklamację w terminie 14 dni, zgodnie z art. 6c ustawy Prawo energetyczne skutki uznania reklamacji dotyczą jedynie wstrzymania dostarczania energii elektrycznej. Wskazana regulacja dotyczy bowiem tylko odbiorców energii w gospodarstwie domowym i tylko jeśli reklamacja jest związana z planowanym wyłączeniem energii, o którym to zamiarze odbiorca został już powiadomiony, na co wskazuje wykładnia systemowa tej normy prawnej. Skoro bowiem ustawodawca umieścił normę prawną art. 6c ust. 2 ustawy Prawo energetyczne bezpośrednio po zakazie wstrzymania dostawy energii w przypadku złożenia reklamacji do czasu jej rozpatrzenia, to opisane domniemanie dotyczy tylko tych reklamacji, które zostały złożone w odpowiedzi na wezwanie odbiorcy do zapłaty zaległych i bieżących należności, pod rygorem wstrzymania dostawy energii. Domniemanie to nie dotyczy przypadków reklamacji składanych w sytuacji, kiedy konsument odbierający energię w gospodarstwie domowym nie został powiadomiony o zamiarze wstrzymania dostawy energii do jego lokalu.

Sąd pierwszej instancji zważył, że pozwany M. R. (1) złożył reklamację w dniu 12 marca 2014 roku, niezwłocznie po otrzymaniu wystawionej w dniu 10 marca 2014 roku faktury VAT o numerze (...) opiewającej na kwotę 33 071,09 złotych. A zatem reklamacja ta nastąpiła zanim jeszcze pozwany otrzymał od powoda wezwanie do zapłaty zawierające informację o zamiarze wstrzymania dostawy energii do lokalu. Co więcej, z przedłożonych do sprawy dokumentów nie wynika, ażeby takie wezwanie w związku z nieopłaceniem powyższej należności zostało do pozwanego w ogóle skierowane (w aktach sprawy znajdują się jedynie dwa wezwania do zapłaty z dnia 04 lipca 2012 roku oraz z dnia 14 września 2012 roku, k. 103-104 akt, z zastrzeżeniem możliwości wstrzymania energii elektrycznej i rozwiązania umowy, niemniej jednak dotyczą one wcześniejszego nieuregulowania należności i nie dotyczą reklamowanej faktury VAT o numerze (...)).

Tym samym, w ocenie Sądu Rejonowego, z uwagi na brak wezwania do zapłaty zawierającego informację o zamiarze wstrzymania dostawy energii do lokalu, art. 6c ust. 2 ustawy Prawo energetyczne i przewidziane tam domniemanie uznania reklamacji nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie.

Zważyć przy tym należy, iż powyższy przepis zawierając domniemanie prawne, stanowi odstępstwo od ogólnej reguły dowodzenia, zatem brak jest podstaw do dokonywania jego wykładni w sposób rozszerzający. Jeszcze raz bowiem wskazać należy, iż skoro przepis art. 6c ust. 1 ustawy Prawo energetyczne wprost wskazuje na powiadomienie, o którym mowa w art. 6b ust. 3 tej ustawy, to domniemanie uwzględnienia reklamacji odnosi się jedynie do takiej reklamacji, która wywołana została przedmiotowym powiadomieniem. Za odnoszeniem omawianej regulacji jedynie do trybu wstrzymania dostarczania energii zainicjowanego przez przedsiębiorstwo energetyczne przemawia brzmienie art. 6b ust. 2 ustawy, w którym wyraźnie przewidziano, że przedsiębiorstwo energetyczne wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Ustawodawca zatem wyraźnie wskazał, że art. 6c stanowi wyjątek od reguły przewidzianej w art. 6b, a w konsekwencji winien być stosowany jedynie w odniesieniu do warunków przewidzianych w art. 6b ustawy Prawo energetyczne. Regulacja art. 6c ust. 2 nie może zatem być traktowana jako ogólny tryb reklamacyjny w odniesieniu do kwestionowanych należności za energię; wprowadzone domniemanie co do skutków milczenia przedsiębiorstwa energetycznego po złożeniu przez klienta reklamacji stanowi wyraz konieczności ochrony konsumenta przed daleko idącymi skutkami jednostronnej decyzji przedsiębiorstwa energetycznego co do wstrzymania dostaw energii (tak Sąd Okręgowy w Gdańsku w wyroku z dnia 08 września 2016 roku, sygn. akt XVI Ca 407/16).

Odnosząc się zaś do kolejnego zarzutu pozwanego M. R. (1) – częściowego spełnienia świadczenia, Sąd uznał go w przeważającej mierze za zasadny.

Z przedłożonych przez pozwanego M. R. (1) potwierdzeń przelewów wynikało, iż pozwany dokonał następujących wpłat:

- w dniu 24 sierpnia 2015 roku kwoty 992,02 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 02 lipca 2015 roku kwoty 1 285,07 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 24 kwietnia 2015 roku kwoty 1 587,95 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 09 marca 2015 roku kwoty 2 041,66 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 31 grudnia 2014 roku kwoty 1 776,50 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 25 listopada 2014 roku kwoty 1 756,39 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 05 września 2014 roku kwoty 1 448,12 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 05 września 2014 roku kwoty 1 548,03 złotych na poczet faktury VAT numer (...),
- w dniu 30 stycznia 2013 roku kwoty 714,57 złotych na poczet faktury VAT numer (...).

Zgodnie z treścią art. 451 § 1 k.c., zgodnie z którym dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić, jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Z powyższego przepisu wynika więc, że w sytuacji, gdy dłużnik ma kilka długów wobec tego samego wierzyciela, o sposobie zarachowania wpłaty na poczet długu decyduje wola dłużnika, wyrażona przy zapłacie. Może on w takiej sytuacji, spełniając świadczenie, wskazać, który z długów zamierza zaspokoić. Wierzyciel jest wówczas zobligowany do zaliczenia dokonanej przez dłużnika wpłaty na poczet konkretnego, wskazanego przez dłużnika długu. Uprawnieniem wierzyciela jest natomiast w takiej sytuacji możliwość zaspokojenia z tego, co przypada na poczet danego długu wskazanego przed dłużnika, przede wszystkim zaległych należności ubocznych oraz zalegających świadczeń głównych związanych z tym konkretnym długiem. Wierzyciel nie może jednak wpłaty dłużnika dokonanej na wskazany przez niego dług zaliczyć na inny dług, czy też na należności uboczne związane z innym długiem. Możliwość decydowania o sposobie zarachowania dokonanej przez dłużnika wpłaty na którykolwiek z wielu jego długów przysługuje wierzycielowi dopiero w sytuacji, gdyż dłużnik nie wskaże, który z tych kilku długów chce zaspokoić (art. 451 § 2 k.c.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy przyjąć należało, iż pozwany M. R. (1) na tyle zindywidualizował dokonywane wpłaty, że powinny być one zaliczone na poczet należności za poszczególne wskazane przez niego faktury.

A zatem powyższe wpłaty Sąd zaliczył na należności wynikające ze wskazanych przez pozwanego faktur, co prowadziło do uznania, iż należności wynikające z tychże faktur zostały zaspokojone, zobowiązanie zaś w tym zakresie wygasło. W związku jednakże z tym, że należność:

- w kwocie 2 041,66 złotych wynikająca z faktury VAT numer (...) została uiszczona w dniu 09 marca 2015 roku, a więc po terminie płatności, w świetle art. 481 k.c. zasadne było żądanie powoda w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od tej kwoty jedynie za okres od dnia 07 marca 2015 roku do dnia 09 marca 2015 roku,
- w kwocie 1 756,39 złotych wynikająca z faktury VAT numer (...) została uiszczona w dniu 25 listopada 2014 roku, a więc po terminie płatności, w świetle art. 481 k.c. zasadne było żądanie powoda w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od tej kwoty jedynie za okres od dnia 11 listopada 2014 roku do dnia 25 listopada 2014 roku,
- w kwocie 1 548,03 złotych wynikająca z faktury VAT numer (...) została uiszczona w dniu 05 września 2014 roku, a więc po terminie płatności, w świetle art. 481 k.c. zasadne było żądanie powoda w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od tej kwoty jedynie za okres od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia 05 września 2014 roku

Odnosząc się natomiast do twierdzeń pozwanego M. R. (1), że uiszczył on także kwoty: 372,54 złotych na poczet faktury VAT numer (...), 647,37 złotych na poczet faktury VAT numer (...) oraz 610,20 złotych na poczet faktury VAT numer (...), to wskazać należy, iż wbrew ciężącemu na nim rozkładowi ciężaru dowodów wyrażonemu w art. 6 k.c., nie wykazał on, ażeby płatności takie miały miejsce, w szczególności nie przedstawił dowodów wpłat, czy potwierdzenia przelewu, zaś za dowód uiszczenia tych należności nie mogą być uznane adnotacje pozwanego co do terminu zapłaty czynione przez niego na blankietach wpłat.

Nadto, w związku z tym, że pozwany M. R. (1) kwestionował fakt doręczenia mu noty odsetkowej numer (...) w kwocie 121,81 złotych tytułem odsetek za nieterminowe opłacenie faktury numer (...) z dnia 23 czerwca 2014 roku na kwotę 7 523,28 złotych i wobec nieprzedłożenia przez powoda dowodu doręczenia mu tej noty, Sąd uznał, iż doręczenie tego dokumentu pozwanemu nastąpiło z dniem doręczenia mu odpisu pozwu, tj. z dniem 18 grudnia 2015 roku, wobec czego w świetle art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 482 k.c. zasadne było żądanie powoda w zakresie powyższej kwoty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 18 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie w ocenie Sądu, tj. odnośnie żądania kwot: 34,39 złotych, 34,39 złotych, 5 115,20 złotych, 5 038,09 złotych, 4 700,24 złotych, 162,45 złotych oraz 4 122,09 złotych (4 836,66 złotych – 714,57 złotych) wraz z żądanymi odsetkami za opóźnienie, w ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie, albowiem pozwany, wbrew ciężarowi rozkładu dowodu, nie wykazał, ażeby należności te były niezasadnie czy nieprawidłowo wyliczone, albo, że wskutek zapłaty lub innego zdarzenia wierzytelności te wygasły, jako że podniesione przez niego zarzuty z przyczyn, jakie wskazano w powyższej części uzasadnienia, Sąd uznał za niezasadne.

Uznając zatem, iż powództwo jest zasadne w części, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. 2012 roku, poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 482 k.c. zasądził od pozwanego M. R. (1) na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 19 328,66 złotych (stanowiącą sumę kwot: 121,81 złotych, 34,39 złotych, 34,39 złotych, 5 115,20 złotych, 5 038,09 złotych, 4 700,24 złotych, 162,45 złotych oraz kwotę 4 122,09 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 121,81 złotych za okres od dnia 18 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,
- 34,39 złotych za okres od dnia 12 lipca 2015 roku do dnia zapłaty,
- 34,39 złotych za okres od dnia 10 maja 2015 roku do dnia zapłaty,
- 5 115,20 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty,
- 5 038,09 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty,
- 4 700,24 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty,
- 162,45 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty,
- 4 122,09 złotych za okres od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty,
- 2 041,66 złotych za okres od dnia 07 marca 2015 roku do dnia 09 marca 2015 roku,
- 1 756,39 złotych za okres od dnia 11 listopada 2014 roku do dnia 25 listopada 2014 roku,
- 1 548,03 złotych za okres od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia 05 września 2014 roku.

Skoro zaś pozwany M. R. (1) spełnił w pozostałym zakresie świadczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu zaspokajając należność powoda, doszło do wygaśnięcia objętej roszczeniem wierzytelności w tej części, odpadła więc podstawa do uwzględnienia powództwa, stąd też Sąd w punkcie II wyroku w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którą to zasadą każda ze stron powinna ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim przegrała sprawę.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 59,5%, natomiast pozwany wygrał sprawę w 40,5%, tj. w zakresie w jakim Sąd oddalił przedmiotowe powództwo. W świetle powyższego, powodowi należy się zwrot w 59,5% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów w 40,5%. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 2 828,07 złotych (407 złotych – opłata sądowa od pozwu, 2 400 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 4,07 złotych – opłata manipulacyjna), zaś koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły kwotę 2 417 złotych (2 400 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa). Powodowi zatem należy się kwota 1 682,70 złotych tytułem zwrotu w 59,5% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się kwota 978,89 złotych tytułem zwrotu w 40,5% poniesionych przez niego kosztów. Kompensując obie kwoty pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 703,81 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku, stosując wskazaną zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikom stron,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 12 grudnia 2016 roku